

VZOSTUP FÉNIXA

NATÁLIA IVINOVÁ

Vzostup

Fénixa

Natália Ivinová

Brno, 2025
Nakladatelství © SOLIS, 2025

Vydalo v roce 2025 nakladatelství Solis,
Příkop 4, Brno 602 00
web: <http://www.solis-nakladatelstvi.cz>,
e-mail: nakladatelstvi.solis@email.cz
První elektronickou publikaci,
v pořadí 99. knihu v edici SOLIS,
první elektronické vydání v jazyce slovenském.
Autor © Natália Ivinová
Korektura a redakce v režii autorky
Sazba: Monika Kurucová
Obálka: JPolc

Veškerá práva vyhrazena.
Tato kniha ani jakákoli její část nesmí
být kopírována či jiným způsobem rozšiřována
bez výslovného povolení nakladatele.

ISBN
978-80-53064-15-6 (epub)
978-80-53064-14-9 (PDF)

„Tí, ktorí neveria v mágiu, ju nikdy nenájdu.“

Roald Dahl

LI

TYA

Anotácia

Žila som v klamstve.

Ona ma síce vychovávala, ale skrývala predou mnou krutú pravdu. A ja teraz bojujem o prežitie, nielen svoje, ale aj ostatných z mojej krajiny.

Litya sa stala mojím domovom.

Útočiskom.

Musím sa naučiť ovládať svoje schopnosti skôr, ako ma pohltia. Skôr, ako sa mi podarí zničiť všetko a všetkých okolo mňa.

A ON mi s tým má pomôcť. Muž, ktorého som náhodne spoznala na párty sa má stať mojím učiteľom a trénerom. Okovy osudu sú však príliš ťažké na to, aby som ich niesla sama. Preto som rada, že je pri mne aspoň on. Niektoré, kto mi ukázal správnu cestu. Naviedol ma a ja teraz po nej musím kráčať. Videla som v ňom niečo, čo iní nie.

Tú vášeň a lásku už neskryjem a ani nechcem.

Vytiahol ma z ulity a ukázal mi, že JA som strojcom vlastného osudu.

~

Fantasy príbeh, ktorý vám učaruje od prvého momentu. Pripravte sa na spaľujúcu vášeň, ktorá vás roztopí.

PLAYLIST

It'll be okay - Shawn
Mendes
Don't blame me - Taylor
Swift
In The Shadows - The
Rasmus
Love is gone (Acoustic) -
SLANDER, Dylan Matthew
If I knew - Matteo Bocelli,
Sofia Carson
The Idea of You - Nicholas
Galitzine
Wonderwall - OSIS
Through It All - Ilan Bell
Hold On - Chord Overstreet
Love The Way You Lie -
Eminem, Rihanna
Halo - Beyoncé
Never Let Me Go -
Florence+The Machine

Heart to heart - James
Blunt
For you (Rita Ora) - Liam
Payne
Wings - Birdy
Fire on Fire - Sam Smith
One More Light - Linkin
Park
Leave Out All The Rest -
Linkin Park
Somewhere I Belong -
Linkin Park
There Till The End - JERUB
More Than Life - Chanin
If This Is Goodbye - ANTH,
Corey Nyell
Timing - Krpec
Gravity - Frank Walker
Keep dreaming - Emma
Stevens

Nebo - Alya

Ked' ťa nemám - Nela

Pocisková

Take me home - One

Republic

In the stars - Benson Boone

Iris - The Goo Goo Dols

Mami, tento príbeh venujem tebe. Verím tomu, že sa na mňa dívaš zhora a dúfam, že si na mňa hrdá.

Prológ

„Ucítíl som ju Markus.“ Posadil som sa na stoličku v mojej dočasnej pracovni a vyložil si nohy na stôl.

„Pán môj, to nie je možné. Ved' ona zmizla pred pätnástimi rokmi.“ Hľadali sme ju s mojimi ľuďmi po celej krajine, ale nikdy sme ju nenašli. Akoby sa pod ňou zľahla zem.

Prečo sa prejavila až teraz?

„Neveríš môjmu daru?“ Nadvihol som obočie a Markus viditeľne zbledol.

„T-to nie, pán môj. Ide len o to, že ak ste ju ucítili znamená to, že je stále nažive. Viete povedať, kde sa nachádza?“ Prial by som si, aby som to vedel.

„Myslíš si, že keby som mal informácie o jej polohe, že by som tu len nečinne sedel a pozeral sa na teba?“ Sklopil pohľad do zeme a znervóznel.

„Vy si myslíte, že žije medzi smrteľníkmi?“ Nemyslel som si to, vedel som to.

„Musíš ju nájsť. Získaj si jej dôveru a presvedč ju nech sa k nám pridá. Jej sila bude rásť. Stane sa nebezpečnou pre svoje okolie, ak nebude pod kontrolou.“ Markusovi som ako jedinému dôveroval s touto úlohou. Stal sa tým, kým je,

práve preto, že dokázal nemožné. Získal si moju vieru v deň,
keď sa zbavil nášho nepriateľa *zvnútra*.

„Nesklamem Vás.“ Markus opustil pracovňu a ja som sa
zhlboka nadýchol.

Nech si kdekoľvek Fénix, nájdem ťa.

**Kedysi ukrytá pred zrakom nepriateľa,
zverená do rúk priateľa.**

**Vychovávaná rodinou normálnou,
rukou pravdivou a láskavou.**

**Priateľské srdce plné otázok,
odpovedí má však nedostatok.**

**Zrodený fénix z popola vstane,
nástrojom pomsty sa stane.**

Ukáže svoju silu a nedobytnosť.

Stane sa z nej láskavá bytosť.

Nájde svoj pokoj v duši,

A krutú kliatbu zruší.

1.kapitola

„Alex, zlatíčko! Prídeš neskoro do školy, vstávaj.“ Rozospatá som sa postavila z postele a nemotorne som zamierila priamo do kúpeľne.

Už nech sú letné prázdniny.

O dva mesiace mala končiť škola a mňa už o tri týždne čakala skúška dospelosti.

Maturita.

Tri dni plné utrpenia, neutíchajúceho stresu a skorého vstávania.

Jediné, čo som potrebovala k dokonalému letu bolo zvládnuť najťažšiu skúšku. Potom ma už nikto nebude otravovať so školou či povinnosťami voči nej. Vytúžená sloboda bola takmer na dosah. Stačilo len vydržať.

V kúpeľni som si opláchla tvár vodou, naniesla si jemný make-up a prehrabla si vlasy. Ako-tak spokojná so svojím výzorom som sa prezliekla, zobrala si plátennú tašku a knihu z poličky. Zišla som dole priamo do kuchyne.

„No, konečne. Už som si myslela, že pôjdem hore pre teba a oblejem ťa studenou vodou.“ Pobožkala som mamu na líce a zobrala som si jablko z pleteného košíka.

„Dnes raňajky nestíham, ponáhľam sa inak zmeškám prvú hodinu,“ mama neveriacky pokrútila hlavou a povzdychla si.

„Alex, zostávajú ti tri týždne do konca. Dotiahni to a budeš si môcť užívať prázdniny.“ *Príliš dlhá doba.*

„Neboj sa, mami. Nesklamem ťa. Musím ísť, ahoj.“ Kývajúc z predsiene som si rýchlo nazula tenisky a vybehla z bytu.

Ranný májový vzduch ma nepríjemne štípal na líci, preto som radšej pridala do kroku, nech neumrzнем. Vytiahla som bezdrôtové slúchadlá a pustila si svoj obľúbený playlist.

Mesto, v ktorom som žila, každé ráno nabralo nový dych. Ľudia sa ponáhľali do práce, či do školy. Najväčšie čaro mala však Nitra večer. Výhľad na hviezdy a na celé mesto z kalvárie dodával mestu magický dojem.

Pred budovu školy som sa dostala 5 minút pred prvým zvonením. Naša škola bola obrovská a preto bolo tradíciou, že v prvom ročníku sa nováčikovia dokázali stratiť. Kým našli svoju skrinku a triedu už dávno zazvonilo a preto meškávali na hodinu.

Zo svojej skrinky som si rýchlo vzala knihu na hodinu histórie a rozbihla sa do triedy. Zostávali mi už len tri minúty a profesor Kavinsky nemal rád nedochvíľnosť.

Po príchode do triedy som sa rýchlo usadila vedľa svojej kamarátky Lindy, ktorá si ma však absolútne nevšimla. Ako

vždy vyzerala úchvatne. Linda mala oblečenú bordovú priľhavú sukňu s blúzkou bielej farby, ktorá perfektne tvarovala jej poprsie.

„Ahoj, Sašík.“ Pozdravila ma a opäť sa zahľadela do svojho mobilného telefónu.

„Ty si si ma všimla, skvelé!“ prikývla a naďalej niekomu odpisovala a scrollovala Instagram. „Dnes budeš komunikovať aj so mnou? Alebo je mobil zaujímavejší ako tvoja najlepšia kamarátka?“ Vytrhla som jej telefón z ruky a ona sa na mňa škaredo pozrela.

„Vráť mi ho, Alexandra!“

„Nie. Aspoň kým mi nepovieš, čo ťa tam tak zaujalo.“ Na hodinu síce zazvonilo už pred 5 minútami, ale Kavinsky zvykol meškať.

„Divoké požiare vo Francúzsku.“ Nadvihla som obočie a rozosmiala sa na celú triedu. Niektorých jednotlivcov v triede zaujal môj smiech až tak, že prerušili vlastné rozprávanie.

„Robíš si srandu? Odkedy práve *teba* zaujímajú lesné požiare?“ Linda si povzdychla a otočila sa celým telom mojim smerom.

„Vieš, mali by sme brať zreteľ na ekológiu trochu viac. Videla som dokument o požiaroch a ako ovplyvňujú ovzdušie a prírodu. Vedela si, že ročne zomrie v lesoch pri požiaroch 45% zvierat? A to nehovorím o rastlinách, ktoré sú

každoročne vystavené väčšiemu množstvu oxidu uhličitého,“ zarazená jej náhlou zmenou správania som prišla o slová. Linda sa nikdy nezaujímalá o prírodu, či zvieratá žijúce v lesoch.

„Linda, verím tomu, že ťa tie informácie pohoršili, ale...“

„Dobré ráno, trieda.“ Dnu vstúpil Kavinsky v celej svojej kráse. Náš učiteľ bol už jednou nohou na dôchodku, ale stále vyučoval na našej škole, pretože doma by sa pravdepodobne unudil k smrti. Chodil oblečený v starej flanelovej košeli a nohaviciach. Kvôli jeho vzhľadu sme mu v triede dali prezývku „drevorubač“.

„Pán učiteľ? Čo budeme dnes preberať?“ Ozvalo sa z prvej lavice, kde sedeli iba tí, ktorých hodiny v škole naozaj zaujíмали.

„Nuž, dnes sa budeme učiť o vzostupe a páde Adolfa Hitlera.“ Niektorí prekvapene zhíkli, iní sa zháčili. Počúvať o Hitlerovi a jeho zvrátenostiach nebolo pre každého. V triede sme mali aj slabšie povahy, ktoré by to mohli ťažšie zvládať.

„P-pán učiteľ a to musíme? Nemôžeme sa radšej zamerať na niečo pozitívnejšie?“ Ozvala sa Klára. Ona bola jednou z tých, ktorí nezvládali históriu v období temna.

„Musíme. Budete z toho maturovať, aspoň niektorí z vás. Pamätajte si, že tí, ktorí sa neučia o histórii, o zlých veciach, ktoré sa udiali sa nikdy neponaučia a sú nútení si tieto

zverstvá zopakovať na vlastnej koži.“ Triedou sa ozýval šum zatiaľ čo učiteľ zapisoval dochádzku.

„Počula si, čo povedal drevorubač? Ak sa neponaučíme z histórie, sme nútení si ju zopakovať,“ prevrátila som oči a zobrala som do ruky svoj telefón, ktorý mi neustále vibroval.

„Adolf Hitler. Nemecký politik a diktátor, ktorý stál na čele nemeckej ríše,“ Kavinsky naďalej rozprával. O danej osobe som už vedela viacero informácií, takže dnešná hodina sa pre mňa stala menej zaujímavou.

Dnes je v Zanzibare párty
pôjdeme?

Pozrela som sa na Lindu, od ktorej mi prišla správa a pozdychla som si. Kavinského som už dávno prestala počúvať. Instagram sa zdal byť pre mňa oveľa zaujímavejší.

Aj keby poviem nie, tak
ma budeš prehovárať,
takže kludne.

Na žiadnu párty sa mi ísť nechcelo, ale Lindu som poznala až veľmi dobre. Povahovo a správaním bola úplne iná ako ja. Zatiaľ čo ona sa snažila užívať si život a nepremeškala žiadnu spoločenskú akciu, ja som sa snažila prežívať deň za dňom. Mala som v pláne dokončiť školu, užiť si leto a odísť na medicínu. V chémii som vynikala spomedzi celej triedy a kto by povedal „nie“ na zachraňovanie ľudských životov. Už od detstva som sa hrala na doktorku a to mi zostalo až do dospelosti. Na internete som si hľadala informácie o medicíne, ako predísť rôznym zdravotným ťažkostiam a jednoducho ma samotný odbor uchvátil natoľko, až som si vybrala ako hlavné predmety chémiu, biológiu a fyziku.

„Aj ja asi začnem šnúpať kokaín,“ z myšlienok ma vytrhla poznámka od Adriána, po ktorej sa celá trieda zasmiala.

„Krieda ti nestačí, Ad’ko?“ Adrián sa pozrel mojim smerom a žmurkol.

„Ty by si mi stačila.“ Pokrútila som hlavou a vrátila som sa späť do online sveta.

Hodina s drevorubačom ubehla rýchlo, tak ako celý deň v škole. Posledné hodiny som už s Lindou nemala, preto som si rýchlo zobrala svoje veci zo skrinky a zamierila som pred budovu školy, pred ktorou sa začali zbierať študenti, ktorí horlivo o niečom diskutovali alebo sa ponáhľali na autobus a domov.

Spomedzi študentov stojacich vonku som hľadala svoju spriaznenú dušu, vediac, že skončila skôr a teda bude niekde za rohom fajčiť. Kráčajúc smerom von k múru som ju zahliadla ako sa rozpráva s Adriánom a smeje sa. Pribehla som k nim a drgla som do svojej najlepšej kamarátky.

„Au. Skoro som spadla, ty krava,“ mykla som plecom a poslala som jej vzdušný bozk.

„Dúfam, že vás dnes uvidím na akcii v Zanzibare. Hlavne teba, Alex. Daj si na seba niečo sexy,“ znechutene som sa na neho pozrela.

On s tým nikdy neprestane.

„Kedy pochopíš, že nemám o teba záujem?“

„Záujem sa preceňuje zlatko, stačí ti vedieť, aký dobrý som v posteli.“ Prekvapene som zamrkala a pristúpila k nemu bližšie.

„Adrián, aj keby si šukal ako boh Zeus, nikdy medzi nami nič nebude. Pochopil si ma?“ Upravila som mu límec na košeli, ktorú mal oblečenú a otočila sa k svojej kamarátke.

„Ideme?“ Linda prikývla, zahasila cigaretu a chytila ma za ruku.

„Maj sa, Ad'ó. Vidíme sa v Zanzibare,“ zakývala mu a usmiala sa na neho.

2.kapitola

„Mohla si k nemu byť milšia, Alex,“ nechápavo som sa na ňu pozrela. Kráčali sme domov spolu, pretože sme bývali len kúsok od seba. Ráno sme spolu išli do školy len niekedy, teda jedine v prípade, že ja som nemeškala, čo sa stávalo naozaj málokedy. Milovala som spánok a svoju posteľ.

„Ale no tak, Linda. Veľmi dobre vieš, aký Ad'o je. Od prvého ročníka ma balí a skúša ma dostať do postele. Dostal len to, po čom túžil.“ Linda si povzdychla a viac moje správanie nekomentovala.

„Akcia v Zanzibare začína o ôsmej, takže o pol siedmej budem u teba a pomôžem ti vybrať nejaké oblečenie,“ prikývla som a rozlúčili sme sa.

Prišla som k našej príjazdovej ceste a všimla som si, že mama je už doma. Pracovala v redakcii ako novinárka, ukazovala sa v televízií a robila rozhovory s obvyčajnými ľuďmi. Trávila kvôli svojej práci veľa času mimo domu, no nezazlievala som jej to. Živila nás obe a nikdy nič neočakávala na oplátku.

Vážila som si ju.

Otvorila som dvere, vyzula si topánky a prišla som do kuchyne, kde som našla mamu variacu obed.

„Ahoj, mami. Nečakala som, že budeš tak skoro doma. Je všetko v poriadku?“ Mama sa na mňa usmiala a pokynula mi, aby som si sadla.

„Odišla som z práce skôr, pretože som chcela viac času stráviť s tebou, mojou dcérou. Čo keby si dnes spravíme babský večer? Upečiem koláč, spravíme si pukance a pozrieme si nejaký romantický film,“

„Mami, už som dohodnutá s Lindou, že pôjdeme do Zanzibaru. Mrzí ma to,“ mamine nadšenie pokleslo a nahradil ho smútok.

„To nevadí. Spravíme si náš večer inokedy. Hlavne sa zabav a dávaj na seba pozor.“ Prikývla som a rozbehla som sa k nej, aby som ju objala.

„Si tá najlepšia mama, vieš o tom?“ Mama sa rozosmiala a pritiahla si ma do silnejšieho objatia.

„To už viem dávno, ale nezaškodilo by ti, keby si mi to hovorila častejšie.“ *Ako inak.*

„Musím si ísť spraviť úlohy do školy, ale potom si môžeme dať spolu kávu. Čo povieš?“ Mama prikývla a ja som odišla do svojej izby.

Otvorila som dvere na izbe a tašku som hodila na posteľ.

Izbu som mala pomerne priestrannú. Po mojej ľavej strane sa nachádzal šatník plný oblečenia, vedľa šatníka písací stôl, ktorý zdobili okrasné rastliny, svietielka a police, na ktorých som mala vyložené svoje najobľúbenejšie knihy.

Na stene nad písacím stolom som mala fotky s Lindou a s mojou mamou, ktoré som si vážila najviac na svete. boli pre mňa najcennejšie?

Posadila som sa za stôl a zasnene som sa zapozrela na fotku z minulého roka, ktorú vyfotila Linda na analógový foťák. Linda milovala fotografovanie na staré fotoaparáty.

„Nezabudni Saška, že ten správny moment musíš zachytiť na niečo unikátne. Len vtedy pochopíš hodnotu sveta.“ Slová, ktoré mi Linda v ten deň povedala mi utkveli v pamäti.

Otvorila som notebook a v prehliadači som si išla nájsť informácie, ktoré mi mali pomôcť spraviť esej na tému zdravého životného štýlu. Doktorka Lomnická nám ju zadala na poslednej hodine. Mala som na ňu síce týždeň, ale čím skôr začnem, tým skôr skončím. Potrebné stránky som si uložila a pustila si video o operácií prasknutého slepého čreva.

Danú operáciu som pozerala už druhýkrát, ale stále ma dokázalo fascinovať s akou precíznosťou a hlavne s akým kľudom dokázali chirurgovia operovať.

Po skončení videa som sa osprchovala a zišla som dole za mamou na sľúbenú kávu. Mama už ma s radosťou vyčkávala sediac v obývačke.

„Úlohy spravené?“ opýtala sa a ja som si sadla vedľa nej na gauč. Posunula pred mňa šálku s kávou, ktorú som s obrovskou vďakou prijala.

„Skôr pripravené na dokončenie. Prichystané mám všetko potrebné na zvládnutie eseje.“

„Akej eseje?“

„O zdravom životnom štýle,“ prevrátila som oči a unavené som si povzdychla. Písať o zdravotnom štýle nebolo také jednoduché, ako by si niekto mohol myslieť. Človek musí mať naštudované potrebné články, diskusie a analýzy, aby mohol zhotoviť čo najautentickejšiu esej.

„To tebe nehovorí nič, čo?“ mama sa uchechtla a ja som sa na ňu prekvapene pozrela.

„No, dovoľ. Ja náhodou žijem celkom priemerne. Som dieťa vo vývine, niekedy potrebujem nezdravé veci,“ mykla som plecami a mama sa rozosmiala.

„Dobre, dieťa vo vývine. Naozaj chceš ísť na medicínu? Neprehováram ťa, len... si si istá, že ju zvládneš?“ Odpoveď na túto otázku som nevedela. Medicína bola ťažkým odborom, len malé percento ľudí ju naozaj dokázalo dokončiť a ešte menšie percento sa zamestnalo v štátnych nemocniciach.

Musela som to však skúsiť.

Bola som odhodlaná pomáhať ľuďom, uľahčovať im život a prispieť k tomu, že lekári naozaj urobia všetko, čo bude v ich silách.

„Mami. Nebudem ti klamať, bojím sa. Mám strach, že medicínu nedokončím, ba čo horšie, že neprejdem ani

prvým semestrom, ale za skúšku predsa nič nedám, no nie? Musím to aspoň skúsiť. Chcem sa postaviť na vlastné nohy. Viem, že to nebude jednoduché, veď nič v živote také nie je, ale cítim niekde vo svojom vnútri, že pomáhať ľuďom je mojím osudom, chápeš?“ Prikývla a pohladila ma po tvári. Jej hrejivé ruky mi dodali pocit istoty.

„Nech pôjdeš kamkoľvek alebo sa rozhodneš akokoľvek, vždy budem stáť pri tebe. Podporím ťa.“

Čo viac si priat’?

Mala som milujúcu mamu, ktorá vždy stála na mojej strane, úžasnú kamarátku a svoj osud pevne v rukách.

Vo vrecku mojich teplákových kraťasov mi zazvonil telefón.

Linda.

„Áno?“

„Otvor mi, ty rašpl’a.“ Nad prezývku, ktorú mi dala, keď sme boli deti som len prevrátila oči a postavila sa z gauča.

Otvorila som jej dvere a ona ako víchor vstúpila dnu.

„Musíme sa poponáhľat’, nemáme veľa času.“ Linda zakývala mojej mame a už ma ťahala hore do mojej izby. Takmer som kvôli nej spadla zo schodov, kvôli sile, ktorú na mňa vynaložila.

Až v mojej izbe som si ju mohla poriadne prezrieť. Vlasý mala nádherne vyžehlené a zopár prameňov si natočila. Na

sebe mala kožené kraťase s čiernymi silonkami a krásny biely top s hlbokým výstrihom.

„Vyzeráš sexy. Koho ideš zbalit?“ Pohodila vlasmi a posadila sa na posteľ.

„Ja vždy vyzerám sexy, ale ďakujem. Zbalit? Absolútne nikoho. Ved' vieš, že nie som na vzťahy. Sex na jednu noc, už je iná vec. Plánujem si dnešok užiť, takže ťa potrebujeme pripraviť. Dnes budeš žiariť hlavne ty!“ Tleskla rukami a začala sa hrabať vo svojej taške.

O pár sekúnd neskôr Linda z tašky vytiahla priliehavé čierne šaty s hlbokým výstrihom na chrbte.

„Zabudni. Toto si na seba neoblečiem,“ pokrútila som hlavou, ale Linda na moje slová nebrala zreteľ. Postrčila ma aj so šatami do kúpeľne a zavrela za mnou dvere. Povzdychla som si pozerajúc sa na seba do zrkadla. Moje blondávé vlasy som si vyplala do drdolu, vyzliekla sa a, i keď sťažka, ale predsa som si obliekla tie odhaľujúce šaty. Rozpustila som si vlasy a pomaly sa otočila k zrkadlu.

„Wau.“ Musím uznať, že Linda má perfektný vkus. Šaty mi sadli ako uliate a napokon som sa v nich cítila naozaj dobre. Usmievajúc sa som pootočila kľučkou.

Vyšla som z kúpeľne a Linda si ma hneď všimla a potichu zhíkla.

„Som úžasná. Dokonalá. Ty si tak skurvene sexy! Ženská, ak dnes niekoho nezbalíš na jednu noc, osobne sa

presvedčím, či nie si lesba,“ prevrátila som oči a zasmiala som sa. Zasmiala som sa prevracajúc oči.

„To, že neprejavujem taký enormný záujem o chalanov ako ty, znamená, že som opatrná.“

„Zlatko, ja si užívam život. Mala by si sa to naučiť aj ty. Čo robíš, keď prídeš domov? Učíš sa a pomáhaš mame. Nemáš žiaden spoločenský život. Musíš vyliezť z tej svojej ulity,“

„Neriešme to teraz, Linda. Poďme sa radšej zabaviť.“ Linda sa usmiala, zobrala si svoju kabelku a potiahla ma dole do chodby, kde na nás čakala už mama.

„Ste krásne, obidve.“ Pozrela sa na mňa a ja som uhla pohľadom. Hanbila som sa.

„My vieme, ale ďakujeme. Privediem vám ju bezpečne domov sľubujem.“ *Tak klameš. Všetci vedia, že to ja budem ťahať domov teba.*

„Dávajte si pozor. Keby niečo, volaj mi Alex.“ Prikývla som, obula sa a s Lindou za chrbtom sme vyrazili z domu.

3.kapitola

Markus

Pátrať po Fénixovi bolo ťažšie ako som si pôvodne myslel. Vyhľadávacie kúzlo ma priviedlo do nejakej ľudskej, mestskej diery, ale viac mi nepovedalo. Musel som sa teda sústrediť na svoje schopnosti stopára a hľadať ju.

Bol už večer a mladí ľudia sa prehánali ulicami s fľaškami alkoholu a nahlas sa smiali či rozprávali. Prechádzajúc sa uličkami som započul zvuk z baru.

Podišiel som bližšie a započúval sa do hudby.

Čo za kraviny tu počúvajú?

Pred barom Zanzibar sa nachádzalo veľa mladých ľudí, ktorí čakali kým ich starší pán pustí dnu. Veľa dievčat malo na sebe oblečenie, ktoré by sa u nás v krajine nezaobišlo bez pohrdania. A samozrejme, mužská časť našej krajiny by sa pozerala a slintala by.

Postavil som sa do radu a rozhodol sa, že si bar trochu prezriem, či náhodou neucítim jej moc.

„Dnes sa od teba, Adrián ani nepohne.“ Povedalo nejaké dievča za mnou.

„Ako keby ma to zaujímal, Linda. Vieš, že práve o neho by som nikdy záujem nemala.“ Odpovedalo jej druhé dievča, zjavne kamarátka.

„Prestaň byť taká úzkoprsá Sašik. Užít si s ním môžeš.“

„To myslíš vážne? Veľmi dobre vieš, že by som bola pre neho iba trofej. Adrián sa pri žiadnej dlho neohrial. Omočil si vtáka a išiel ďalej. Dievčatá márne dúfali, že práve ony budú tie pravé pre neho. Potom chodili mesiace ako mátohy.“

„Možno preto, lebo ho uháňali ako nejaké prasa.“

„Ale on je prasa. Chalan, ktorý využíva, že má penis. Má svoje potreby a keď sú naplnené, teda vyprázdnené tak sa nestará a nájde si novú obeť, ktorej zlomí srdce.“ Nemohol som uveriť tomu, čo som si práve vypočul. Našťastie sa rad pohl a ja som tie dve baby za sebou už nepočul. *Tu neexistovala láska na prvý pohľad?* Tento svet bol naozaj divný a už som sa nemohol dočkať, kedy odtiaľto vypadnem. Stačilo mi pár minút a znechutilo sa mi to tu.

Po dobrých pätnástich minútach ma vpustili dnu a zamieril som rovno k baru. Hrala tu hlasná hudba a podísť priamo k baru bolo fakt náročné. Pár ľudí som od seba odstrčil. Ako som mieril k baru, dav hústol a čakalo ma ďalšie čakanie.

Aspoň si vypijem, keď už tu chvíľu budem

Barmanovi som povedal, čo chcem a zapozeral sa do davu. Sústredil som sa na svoje schopnosti a zhlboka som sa

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Vzostup Fénixa***.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.